

for, at der ikke skulde være ulftræffelig Konkurrence. Jeg tør formene, at vi for Tiden have alle de Banker og alle de Institutter af den Natur, der paa nogen mulig Maade behøves, og at Hensynet til, at Konkurrencen skulde være særlig nyttig i det Hele taget paa dette Omraade i større Grad end paa andre, skulde gjøre, at man skulde ved Lov opmuntre ved Begunstigelser til at oprette Banker, anser jeg for fuldkommen urigtigt. Men det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ase Valgkreds (Scharling) sagde, at Følgen vilde blive, at for Fremtiden oprettede man i Kjøbstæderne ikke mere Banker, men Sparekasser. Jeg finder imidlertid ikke, at det er nogen Ulykke, og jeg ser heller ikke, at det ærede Medlem efter sin Stilling kan anse det for nogen Ulykke. Den Fare, som der løbes ved, at Folk betroe Sparekasserne deres Midler, betegnede han ved at sige, at en Reservecapital paa 10 pCt. er tilftræffelig betryggende for ham; men den Fare, Folk løbe ved at betroe sine Midler til en Bank, betegnede han ved at sige, at den maatte have en Reservecapital paa mindst 25 pCt. Det er altsaa Forholdet mellem 10. og 25. Jeg tror, at med den Opfattelse vilde det være rimeligere, om det ærede Medlem ansaa en Forgølse af Sparekasserne for heldigere end en Forgølse af Bankerne. Foruden nu, hvad der er anført af Andre, at det jo vitterligt ikke er muligt for alle de nu bestaaende Sparekasser og Bankinstitutter, der udøve Sparekasservirksomhed, at tilvejebringe en konstant Reservecapital af 25 pCt., forekommer det mig ogsaa, at denne hele Bestemmelse ikke kan indordnes i denne Lov; det vil kræve et Tilsyn af Sparekassereinspektøren, der gaar langt ud over, hvad man ellers tænker at forlange af ham. En saadan indgaaende Undersøgelse af en samlet Forretning, der bestaar af Bank- og Sparekasservirksomhed vil være overordentlig vanskelig og kræve betydeligt Mere, haade af Tid og Kræfter, og en Indtrængning i Forholdene, der var langt mere indgaaende, end man nogensinde har tænkt sig ved dette Forslags Fremfættelse. Man har i det Hele taget ikke tænkt paa at ville give nogen Lov for Bankernes Virksomhed. Det ærede Medlem ovre fra den anden Side af Salen (Buch) mente, at det vilde være rigtigt ved denne Leilighed ogsaa at indføre i denne Lov Regler for Bankernes Virksomhed. Jeg tror, at de Regler, der her ere tilfattede, i saa Henseende vilde være i allerhøjeste Grad ufuldstændige. Hvis man tænker sig at ordne Bankforholdene, maatte det være paa en anden Maade, ved en hel ny Lov, der paa en anderledes vidtgaaende Maade behandler det hele Omme. Jeg kan altsaa ikke Andet end meget indstændig tilraade at følge Udvalgsflertallets Forslag paa dette Punkt, der jo giver Bestemmelser, der ere betryggende for de allerede bestaaende Banker, men isørrigt væsentlig gaar ud paa for Fremtiden helt at adfille Bankvirksomheden og Sparekasse-

virksomheden derved, at Bankerne ikke maa besætte sig med Sparekasservirksomhed. — Nogle ærede Medlemmer have stillet Forslag, der gaa ud paa, at man istedetfor en Sparekassereinspektør skulde bevilge Ministeren en Sum til at besøge de Forretninger, der ellers skulde paaahvile Sparekassereinspektøren. Jeg tror, dette vilde være i overordentlig Grad ueheldigt, og de Grunde, der ere anførte for en saadan Ændring til Flertallets Forslag, anser jeg for at være aldeles utilftræffelige. Det vil jo behøves, at den Mand, der skal udføre en Sparekassereinspektørs Forretninger, er en overordentlig dygtig og i alle Henseender paalidelig Mand, der ikke blot ved sine Kundskaber, ved sin Indsigt i de paagjældende Forretningsforhold, men ogsaa ved sin hele Personlighed indtager en anset Stilling i Samfundet. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at det vil være lettere at erhverve en saadan Mand, naar man kan byde ham en fast Stilling med kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse, end naar Ministeren kan søge med Opfigelse det ene eller andet Mand her og det andet Mand der. Jeg tror, det er nødvendigt for, at denne Mand kan have den fornødne Autoritet, at man giver ham en saadan Stilling som antydet. Det er muligt, at Bagen er lidt knap tilmaakt, men det kunde rettes med nogen Beløvilie fra det ærede Thing's Side. Isørrigt maa jeg fastholde det, at han bør være en kongelig udnævnt Embedsmand med Pensionsret. Som jeg bemærkede, de Grunde, der bleve anførte mod en saadan Bestillingsmand, anser jeg heller ikke for at være af overordenlig Vægt. De bleve for Størstedelen fremfattede af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) og det var egentlig kun økonomiske Hensyn, han gjorde gjældende, idet han sagde, at det var ikke heldigt at faae en Embedsmand mere, og som vilde faae Pensionsberettigelse, naar han ikke kunde forestaa sit Embede længer. Dette økonomiske Spørgsmaal er jo af en i høj Grad forsvindende Natur ligeoverfor denne Sag. Skulde den Ulykke indtræffe, at en saadan Mand blev for svag til at udføre sin Bestilling eller af andre Grunde maatte gaa af, og han saa skulde faae en lille Pension, der ganske vist ikke vilde blive meget overvældende, var da Ulykken ikke saa forfærdelig, og man vilde jo desuden paa anden Maade kunne lægge Beslag paa hans Kræfter. Det ærede Medlem gav dernæst Udflugt til Forandringer i det Bestaaende, som skulde gjøre Sparekassereinspektøren ufornøden. Jeg veed i Virkeligheden ikke, hvilke Forandringer det skulde være, uden hvis den Plan blev realiseret, som det ærede Medlem antydede, nemlig at der skulde oprettes Statssparekasser, navnlig ved Hjælp af Livrenter- og Forsørgelsesanstalten. Jeg tror ikke, at jeg har ubtalt mig stærkt for en saadan Foranstaltning. Jeg har ikke noget Væsentligt imod den; men jeg har saa meget mindre tænkt